

fæste dem paa Skive-Egnen —, at de havde misbrugt de sønderjyske Børn, som var kommet herop for at vinde Kræfter. Jeg vil tillade mig at oplæse nogle Citater, som viser dette; det første findes Sp. 6694 i Folketingstidende for 1918—19. Der udtaler det ærede Medlem følgende: „Nu ved jeg ikke, hvad de danske Husbonder blandt Landboerne mener om dette f. Eks., at da de sønderjyske Børn var kommet herop for at hvile ud og faa noget at spise, saaledes at de kunde genvinde deres Legemsfærlighed bogstaveligt talt, maatte — jeg ved det ganske bestemt — Komiteen for de sønderjyske Børns Indkvartering her i Danmark, der jo ikke altid var meget ømfindelig overfor, hvor meget eller hvor lidt Arbejde der maatte forlanges af saadanne Dreng, tage Børn bort fra danske Gaardmænd, fordi de blev misbrugt som Vogterdreng“. Han siger senere i samme Udtalelse: „Men det er lige saa sikkert, at der er en Masse danske Bønder, overfor hvem det er en absolut Nødvendighed at værne Børn og myndige mod Misbrug, og dette om de sønderjyske Børn, der skulde hvile ud og faa lidt Kræfter i Lemmerne, men som blev misbrugt saaledes af danske Gaardmænd, at Komiteen maatte tage dem tilbage fra disse Hjem, kan de Herrer jo nu tage til Efterretning“. Det ærede Medlem sagde videre Sp. 6699, efter at jeg havde presset det ærede Medlem og imødegaaet ham: „Jeg har udtrykkelig sagt, at der var mange udmærkede Hjem, men jeg har nævnt som rene Undtagelser, at der var Landboere imellem, der brugte Børnene som Vogterbørn, og som Komiteen maatte tage Børnene fra. Saa siger det ærede Medlem: Nævn Navnene. Jeg kan ikke nævne Navnene paa de Hjem, hvorfra Børnene er tagne, men jeg kan nævne Formanden for den Komité, der har maattet tage Børnene bort fra saadanne Hjem. Det er Købmand Surballe i Skive“. Og Sp. 6708 siger det ærede Medlem til mig: „Saa siger det ærede Medlem, at da jeg skulde til at stedfæste det, saa havde jeg slet ingenting at nævne, jeg havde bare en Købmand i Skive; men jeg vil sige til det ærede Medlem, at denne „bare“ Købmand var Formand for den flensborgske Komité, der tog Børnene herop og fordelte dem i Hjemmene, og som havde Førstehaandskendskab til dem, og den erkendte den Fejltagelse, man havde gjort sig skyldig i ved at have sendt Børnene ud i Hjem, om hvilke man havde troet, at de ikke tog Børnene for at udnytte dem, men

hvor det viste sig, at de havde misbrugt dem paa en saadan Maade, at man maatte tage Børnene tilbage igen“.

Det var jo en meget stærk og meget pinlig Beskyldning, her blev fremsat, og den berørte mig særdeles pinligt. Mit Hjem var blandt dem, som havde en saadan lille sønderjysk Dreng, og det vilde være i højeste Grad fordømmeligt, om Landmændene havde gjort sig skyldige i Misbrug af de Børn, som de havde faaet for at gøre en god Gerning mod disse Børn der nede fra, som havde lidt Mangel. Man vil derfor finde det ganske naturligt, at jeg efter denne Ordveksel skrev til den paagældende Købmand i Skive, der havde været Formand for den Komité, som havde fordelt de slesvigske Børn paa Skive-Egnen, og sagde, at der var fremsat saadanne Udtalelser her i Tinget, spurgte, om det forholdt sig rigtigt, og bad ham i saa Fald at give mig Adressen paa de Landmænd, som havde baaret sig saaledes ad. Jeg fik saa en Skrivelse fra Købmand Surballe i Skive, skrevet paa et Ferieophold i Skanderborg den 9. August 1919, og jeg vil gerne tillade mig at oplæse nogle enkelte afgørende Linier af dette Brev. Købmanden beklager først den Misforstaaelse, der har været til Stede fra det ærede Medlems Side, „da jeg ikke har foranlediget Flytning af noget sønderjysk Barn af den i Brevet nævnte Grund. De Omflytninger, der paa min Foranledning har fundet Sted, er kun, fordi Børnenes Ophold her i Landet blev af længere Varighed end egentlig bestemt“. Dernæst siger han igen, at der maa foreligge en Misforstaaelse, „som jeg i høj Grad maa beklage, da de Børn, jeg har indkvarteret her i Skive og Omegn, alle har Grund til at være glade og tilfredse for den Barmhjertighedsgerning, der er udøvet imod dem“. Ærede Medlemmer vil altsaa se, at Købmand Surballe ikke som anført af det ærede Medlem har flyttet noget Barn af den af det ærede Medlem omtalte Grund, og at *alle Børnene*, understreget af Brevskriveren, har Grund til at være taknemmelige for den Behandling, de har faaet. Hermed er altsaa det ærede Medlems smukke Forsøg paa at sætte denne Plet paa Landboerne og ganske særlig paa Landboerne i Skive-Egnen fuldstændig mislykket, men Pletten sidder nu paa det ærede Medlem, og der bliver den siddende, indtil det ærede Medlem gør Tinget en Undskyldning for at have fremsat saadanne urigtige Beskyldninger her.

Jeg skal dernæst udtale min Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det